

09.02.2022 r.

BP.5132.1.2021

2022. 44687.BZA

M. K.

Decyzja nr 11/2022

Prezesa

Narodowego Funduszu Zdrowia

Na podstawie 109a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o świadczeniach”, art. 34 ust. 5 i ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162, z późn. zm.), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, oraz art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa”, po rozpatrzeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy złożonego przez M.K., zwanego dalej „Przedsiębiorcą”, od decyzji Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 31 grudnia 2021 r. nr 3/2021/BP w przedmiocie wydania interpretacji indywidualnej w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu,

uchyłam zaskarżoną decyzję w całości i orzekam, iż:

- 1) uznaję za prawidłowe stanowisko Przedsiębiorcy przedstawione przez niego w treści pytania pierwszego, iż w opisanym stanie faktycznym Przedsiębiorca prawidłowo uznał, że podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej oraz z tytułu ustalonego prawa do renty rodzinnej;**
- 2) uznaję za nieprawidłowe stanowisko Przedsiębiorcy wyrażone przez niego w treści pytania drugiego, iż może wyrejestrować się z obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej (w przyszłości), podlegając nadal ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu pobierania renty rodzinnej.**

Uzasadnienie

...Przedsiębiorca, zwrócił się do Narodowego Funduszu Zdrowia o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie przepisów dotyczących podlegania obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą przez osobę podlegającą ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu pobierania renty rodzinnej. Do wniosku załączone zostało potwierdzenie uiszczenia opłaty od wniosku w kwocie 80 zł oraz wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej. Wniosek zawierał opis zaistniałego stanu faktycznego, stanowisko Przedsiębiorcy w sprawie, wskazanie firmy Przedsiębiorcy i numeru identyfikacji podatkowej NIP.

Po rozpatrzeniu wniosku decyzją z dnia 31 grudnia 2021 r. nr 3/2021/BP Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia uznał za prawidłowe stanowisko dotyczące podlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej oraz z tytułu ustalonego prawa do renty rodzinnej. Jednocześnie uznał za nieprawidłowe stanowisko dotyczące prawa do wyrejestrowania z obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Przedmiotowa decyzja została doręczona przedsiębiorcy w dniu 5 stycznia 2022 r.

Od powyższej decyzji Przedsiębiorca w dniu 19 stycznia 2022 r. w terminie złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W złożonym wniosku zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie przepisów postępowania tj. art. 107 § 1 pkt 5 oraz art. 107 § 3 Kpa poprzez rozstrzygnięcie sprawy w sposób wewnętrznie sprzeczny i nieznyany przepisom prawa oraz brak odniesienia się w uzasadnieniu prawnym zaskarżonej decyzji do treści art. 7 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 423 ze zm.), a także naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o świadczeniach przez błędną wykładnię, a w konsekwencji również przez niewłaściwe zastosowanie. W związku z powyższym w ocenie Przedsiębiorcy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy jest uzasadniony.

Prezes NFZ, po rozpatrzeniu przedmiotowego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stwierdził, co następuje.

Na wstępie należy wskazać, iż na podstawie art. 109a ustawy o świadczeniach Prezes Funduszu wydaje interpretacje indywidualne, o których mowa w art. 34 Prawa przedsiębiorców,

w zakresie spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym. Do spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym nie należą sprawy dotyczące składek na ubezpieczenie zdrowotne. Wydawanie interpretacji indywidualnych w zakresie składek należy do właściwości organów ubezpieczeń społecznych na podstawie art. 83d ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U z 2021 r. poz. 423 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o systemie”, oraz na podstawie art. 62a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2021 r., poz. 266 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 34 ust. 5 Prawa przedsiębiorców udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. W myśl art. 34 ust. 16 Prawa przedsiębiorców, do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej. Stosownie zaś do regulacji zawartych w przepisach Kpa (art. 127 § 1 Kpa w zw. z art. 127 § 3 Kpa i art. 5 § 2 pkt 4 Kpa) do rozpatrzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w przedmiotowej sprawie właściwy jest Prezes NFZ.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o świadczeniach należy wskazać, iż stosownie do treści art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o świadczeniach, obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów Prawa przedsiębiorców lub przepisów o ubezpieczeniach społecznych lub ubezpieczeniu społecznym rolników.

W doktrynie przyjmuje się, iż w przypadku, gdy przepis prawa uzależnia podleganie obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu od spełnienia warunków do objęcia ubezpieczeniem społecznym z określonego tytułu, składka na ubezpieczenie zdrowotne jest odprowadzana zarówno wówczas, gdy ubezpieczenie społeczne z danego tytułu jest obowiązkowe, jak i wówczas, gdy określona osoba spełnia jedynie warunki do podlegania z danego tytułu dobrowolnemu ubezpieczeniu społecznemu. Istotny jest bowiem sam fakt spełnienia warunków do objęcia ubezpieczeniami społecznymi z danego tytułu, to jest wypełnienie ustawowych warunków do skorzystania z tego ubezpieczenia. Powyższa okoliczność nie jest zależna od tego, czy ubezpieczenie jest w określonej sytuacji obowiązkowe, czy dobrowolne, a także niezależna od okoliczności, czy dana osoba złożyła wniosek o objęcie

jej z danego tytułu dobrowolnym ubezpieczeniem społecznym (tak np.: A. Sidorko, komentarz do art. 66 ust. 1 ustawy o świadczeniach, w: Ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Komentarz, A. Pietraszewska-Macheta (red.), Warszawa, 2018 r., wyd. 3, str. 524.).

Należy również wskazać, iż w myśl zaś art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9 tej ustawy, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. Stosownie do art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy o systemie, za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych, z wyjątkiem ust. 6a tego przepisu. Według art. 9 ust. 4c ustawy o systemie, osoby prowadzące pozarolniczą działalność, o której mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy, mające ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym do czasu ustalenia prawa do emerytury. Natomiast zgodnie z art. 9 ust. 5 ustawy o systemie, osoby, o których mowa w art. 6 ustawy o systemie, niewymienione w ust. 4, 4a i 4c tego przepisu, mające ustalone prawo do emerytury lub renty podlegają dobrowolnie ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

W przedmiotowej sprawie w odniesieniu do Przedsiębiorcy ustalone zostało prawo do renty rodzinnej wypłacanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 291 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o emeryturach i rentach”. Prawo do renty rodzinnej zostało przyznane Przedsiębiorcy na stałe, bez względu na wiek, z uwagi na całkowitą niezdolność do pracy powstałą w okresie do ukończenia 16 roku życia. Przedsiębiorca pozostaje więc osobą uprawnioną do renty rodzinnej na podstawie przepisu art. 68 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach, ale nie posiada tytułu do renty z tytułu niezdolności do pracy, o jakiej mowa w art. 57 i nast. tej ustawy.

Mając na uwadze powyższe z tytułu wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej Przedsiębiorca nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu na podstawie art. 9 ust. 4c ustawy o systemie, natomiast na mocy art. 9 ust. 5 tej ustawy podlega dobrowolnie ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu. Powyższe oznacza, iż zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o świadczeniach, Przedsiębiorca spełnia warunki do

objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym z tytułu prowadzenia działalność pozarolniczej na podstawie przepisów Prawa przedsiębiorców.

Jednocześnie stosownie do art. 66 ust. 1 pkt 16 ustawy o świadczeniach Przedsiębiorca podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu jako osoba pobierająca rentę rodzinną.

W myśl zaś art. 82 ust. 1 ustawy o świadczeniach, w przypadku gdy ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1 ustawy o świadczeniach, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest z każdego z tych tytułów odrębnie.

Powyższe oznacza, iż zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c oraz ust. 1 pkt 16 ustawy o świadczeniach, Przedsiębiorca spełnia warunki do objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym z obu tytułów to jest z tytułu prowadzenia działalność pozarolniczej na podstawie przepisów Prawa przedsiębiorców oraz z tytułu pobierania renty rodzinnej.

Zatem w związku z powyższym brak jest także podstaw do uznania, iż Przedsiębiorca będąc osobą uprawnioną do renty rodzinnej na podstawie art. 68 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach oraz prowadząc jednocześnie działalność gospodarczą może wyrejestrować się z obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej (w przyszłości), podlegając nadal ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu pobierania renty rodzinnej.

W związku z powyższym w ocenie organu argumenty Przedsiębiorcy o dokonaniu błędnej wykładni, a w konsekwencji nieprawidłowym zastosowaniu w zaskarżonej decyzji art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o świadczeniach, nie znajdują uzasadnienia, zaś stanowisko merytoryczne organu w zakresie wykładni i zastosowania tego przepisu w przedmiotowej sprawie należy uznać zdaniem organu za prawidłowe.

Odnosząc się natomiast do zarzutu naruszenie przepisów postępowania tj. art. 107 § 1 pkt 5 oraz art. 107 § 3 Kpa poprzez rozstrzygnięcie sprawy w sposób wewnętrznie sprzeczny i nieznyany przepisom prawa należy zauważyć, iż jak wynika z treści wniosku ... Przedsiębiorca zwrócił się do Prezesa NFZ o wydanie interpretacji indywidualnej w dwóch kwestiach zadając dwa pytania interpretacyjne: pierwsze dotyczące zaistniałego stanu faktycznego o treści „czy w opisanym stanie faktycznym prawidłowo uznał [w domyśle Przedsiębiorca], że dodatkowo podlega obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą” oraz drugie dotyczące sytuacji, która jeszcze nie zaistniała o treści „czy może wyrejestrować się z ubezpieczenia zdrowotnego z tego tytułu, podlegając nadal ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu pobierania renty

rodzinnej”. Jak wynika z dołączonego przez Przedsiębiorcę do wniosku dowodu dokonania opłaty wniósł on opłatę w kwocie 80 zł, a więc kierując się art. 34 ust. 8 Prawa przedsiębiorców należy przyjąć, iż wniósł on opłatę właściwą w sytuacji wystąpienia jednym wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej w przypadku zaistnienia dwóch odrębnych stanów faktycznych lub zdarzeń przyszłych. Zasadnie zatem przedmiotową decyzją Prezes NFZ wydał interpretację indywidualną dla dwóch przedstawionych we wniosku pytań interpretacyjnych zawierając w sentencji decyzji dwa rozstrzygnięcia ujęte w dwa osobne punkty – odnoszące się odpowiednio do każdego z dwóch pytań interpretacyjnych.

Należy również wskazać, iż treść sentencji zamieszczonej w zaskarżonej decyzji była zdeterminowana treścią zgłoszonych pytań i stanowi stanowisko organu w odniesieniu do przedstawionych pytań. Mając jednakże na uwadze, iż wobec ujęcia w sentencji zaskarżonej decyzji stanowiska organu w sposób ogólny, bez jednoznacznego sprecyzowania bądź przywołania w jej treści akceptowanego oraz negowanego stanowiska Przedsiębiorcy określonego w przedstawionych pytaniach, treść sentencji zaskarżonej decyzji może budzić wątpliwości jako nie dostatecznie jasna i zrozumiała. W związku z powyższym w ocenie organu w tym zakresie zarzut Przedsiębiorcy wydaje się uzasadnionym. Zatem organ postanowił uchylić zaskarżoną decyzję i orzekając ponownie ustalić treść sentencji jak na wstępie.

W odniesieniu do zarzutu naruszenia art. 107 § 1 pkt 5 oraz art. 107 § 3 Kpa poprzez brak odniesienia się w uzasadnieniu prawnym zaskarżonej decyzji do treści art. 7 ustawy o systemie należy wskazać, iż jakkolwiek w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji organ nie przywołał wprost ww. przepisu, jednakże wskazał wyraźnie (str. 6 i 7 zaskarżonej decyzji), iż wykładnia przepisów, którą Przedsiębiorca prezentuje w swoim stanowisku pozostawała aktualna w poprzednim stanie prawnym. Powyższy zapis wskazuje, iż organ przeanalizował argumenty podniesione w stanowisku Przedsiębiorcy, jednakże ich nie podzielił jako nieaktualnych w stanie prawnym obowiązującym po 31 marca 2003 r.

Jednocześnie należy podnieść, iż wydając decyzję w przedmiocie interpretacji indywidualnej właściwy organ ogranicza się jedynie do wykładni treści właściwych przepisów prawa oraz sposobu ich zastosowania w odniesieniu do określonej indywidualnie sprawy. Organ, udzielając interpretacji, przedstawia swój pogląd dotyczący rozumienia treści właściwych przepisów prawa i sposobu ich zastosowania w odniesieniu do sytuacji indywidualnej, wskazanej przez wnioskodawcę. Nie rozstrzyga zaś co do istoty sprawy przedstawionej przez przedsiębiorcę we wniosku (podobnie WSA w Gorzowie Wlkp. w wyroku z dnia 16 lipca 2009 r. sygn. akt II SAB/Go

8/09 bądź Sąd Apelacyjny w Gdańsku - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w wyroku z dnia 10 listopada 2016 r. sygn. akt III AUa 966/16). Zatem wbrew twierdzeniu Przedsiębiorcy nie przywołanie wprost i nie odniesienie się w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji bezpośrednio do treści art. 7 ustawy o systemie nie miało wpływu na wynik sprawy tj. treść przedstawionej przez organ interpretacji.

Biorąc powyższe pod uwagę, należało postanowić jak na wstępie.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna. Od niniejszej decyzji stronie przysługuje na podstawie art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.) prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Na podstawie art. 214, art. 219 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz na podstawie § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535) strona jest zobowiązana uiścić wpis stały od skargi w wysokości 200 złotych.

Na podstawie art. 243 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi strona, która spełnia ku temu przesłanki, może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy.

Na podstawie art. 35 ust. 1 Prawa przedsiębiorców interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej.